

ТАК НАЗВАВ Бориса Олійника його побратим з поетичного цеху шістдесятників Микола Вінграновський. А мати Василя Симоненка Ганна Федорівна казала, що Борис добросердний.

Справді, важко знайти письменника, у якого б високий талант поета, публіциста, есеїста так природно, як у Бориса Ілліча, поєднувався з прекрасними людськими рисами.

Свого часу в статті "Читаючи Бориса Олійника" Олесь Гончар відзначав, що "поет складає вдячність людям, які, починаючи з Сивої Ластівки, з Матері, вчили його — щонайменше власним прикладом — таких нічим у житті незамінних і всеосяжних понять, як совість, честь, людяність, вірність..."

Нині ім'я Бориса Олійника широко знане не тільки в Україні, але й далеко за її межами. Лауреат низки престижних літературних премій, академік, Герой України, відомий громадський діяч, він залишився людиною надзвичайно скромною, ввічливою, толерантною, яка усім серцем тягнеться до людей, і вони відповідають йому щирою взаємністю. Зайдіть до нього в український фонд культури, який він, до речі, заснував і очолює близько двадцяти років, і там побачите чимало відвідувачів. Жоден з них не записується на прийом заздалегідь, не чекає своєї черги під дверима, як це заведено у більшості сучасних керівників різних рангів. Двері його робочої кімнати відчинені для всіх.

Тож і не дивно, що на зустріч з поетом у приміщенні Національної спілки письменників прийшло багато його шанувальників. Цій події було присвячене засідання Клубу бібліотекарів, створеного при Публічній бібліотеці імені Лесі Українки.

Відкрив засідання відомий письменник, завідувач відділом бібліотеки і, як він себе іменує, завклубом за сумісництвом — Микола Сом. "Ви давно просили про зустріч з Борисом Олійником, — сказав головуючий, — і ось він до нас прийшов". Це повідомлення присутні зустріли бурхливими оплесками.

А потім виступив гість — Борис Ілліч Олійник. Спокійним, дещо глухуватим, але виразним голосом він читав нові поезії. Звучали твори громадянської тематики і глибоко ліричні вірші. Не обійшлося і без строф, пронизаних тонкою іронією.

У залі панувала непорушна тиша. Слухачі були зачаровані актуальністю, мудрістю,

ЗОПОТА ДУША

розмаїттям художньої палітри поетичних творів.

Незабутнє враження справив на присутніх уривок з поеми Бориса Олійника "Трубить Трубіж" у виконанні народного артиста України Ана-

толія Паламаренка.

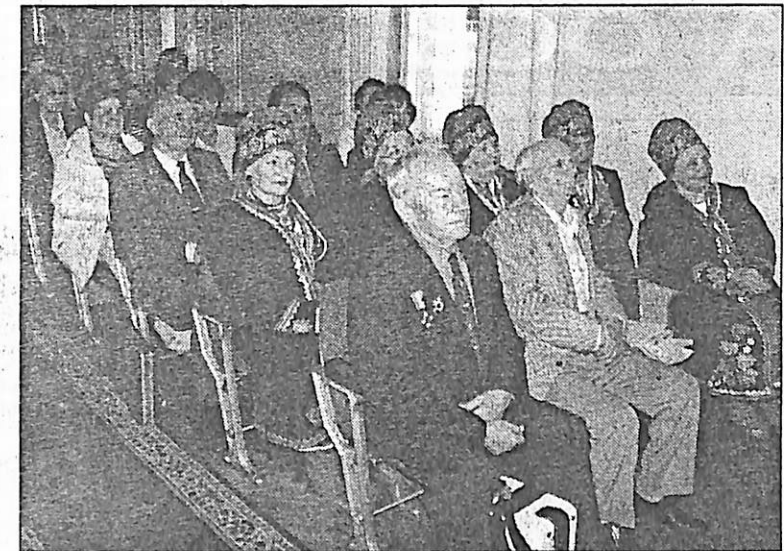
Анатолій Несторович не втримався від того, щоб поділитися своїми думками про творця. "У Бориса Ілліча, — сказав він, — особливе письмо. Одна справа — пробігати його вірші очима і зовсім інша — заглиблюватися в кожен рядок, піднімаючись до його неповторного авторського "я". Бувало, виступаю перед звичайнісінькими людьми, читаю вірші Олійника і помічаю на їхніх щоках сльози". На прохання Бориса Ілліча Анатолій Паламаренко майстерно прочитав надзвичайно колоритну, психологічно наснажену

новелу Василя Стефаника "Побожна".

Бориса Олійника щиро вітали, ділилися спогадами про зустрічі з ним, читали власні твори старійшина української літератури Олекса Ющенко та поетеса, прозаїк і бібліотекар Ольга Страшенко.

Яскравими мистецькими барвами заправ у залі фольклорний ансамбль "Калина", який виконав українські народні перлини: "Туман горою", "Чорноморець", "Ой ненько, ненько" та ін.

Зворушливим був виступ директора Публічної бібліотеки імені Лесі Українки Людмили Іванівни

Ковальчук. Вона назвала Бориса Олійника совістю української нації, глибоко шанованою людиною серед різних верств населення. Його творчістю захоплюється не тільки студентська молодь, інтелігенція, а й звичайні люди від землі і верстата. Скажімо, односелець Людмили Іванівни з Київщини, столяр, пасічник і взагалі майстер на всі руки, знає чимало Олійникових віршів напам'ять, радіє його кожній новій збірці.

Схвильований, дещо збентежений поет сердечно дякував присутнім за увагу до його творчості, наголошував на неопцінованому значенні книг у нашому житті, благородній місії бібліотекарів, а також подарував їм свої останні видання з автографами.

Ось така творча зустріч з київськими бібліотекарями відбулася незадовго до їхнього професійного свята — Всеукраїнського дня бібліотек. І душою тієї зустрічі був наш талановитий сучасник — Борис Ілліч Олійник.

Вадим СКОМАРОВСЬКИЙ

Фото Олександра Вадіса